

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ladislavy Mentbergerové a soudkyň Mgr. Lucie Jackwerthové a Mgr. Lucie Markové ve věci

žalobce: **D. M.**, narozený xxx
bytem Xxx, Xxx
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Výborčíkem
sídlem Hut'ská 1383, 272 01 Kladno

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o 12 441 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. července 2022, č.j. 25 C 56/2022-28,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

1. Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem výrokem I. zamítl žalobu, aby žalovaná zaplatila žalobci 12 441 Kč s příslušenstvím (výrok I.), a rozhodl o povinnosti žalobce zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení 600 Kč (výrok II.).
2. Takto rozhodl o nároku žalobce, kterým se domáhal zaplacení nákladů obhajoby v souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí proti jeho osobě podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), dále jen „OdpŠk“, jímž bylo usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 3. 10. 2018 pro podezření ze spáchání přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákona, které bylo usnesením Okresního státního zastupitelství v Kolíně ze dne 14. 11. 2018 zrušeno a později bylo vydáno usnesení příslušného policejního orgánu, jímž bylo usnesením ze dne 27. 11. 2018 rozhodnuto o odložení věci podle § 159 a odst. 1 trestního řádu, neboť ve věci se nejednalo o podezření z přečinu a nebylo namístě věc vyřídit jinak.
3. Žalovaná nezpochybnila odpovědnostní titul, nárok žalobce však odmítla z důvodu, že nedoložil vznik dluhu ani nepředložil doklad o jeho zaplacení či fakturu s vyúčtováním právních úkonů vůči žalobci.
4. Po stránce skutkové vyšel ze zjištění, že v dané věci je dán odpovědnostní titul podle § 8 odst. 1 OdpŠk a že žalobce se svým právním zástupcem uzavřeli dne 3. 10. 2018 dohodu, že náklady zastoupení budou zaplacený z případného plnění, které se žalobci dostane od žalované. S odkazem na ustanovení § 2952 zákona č. 89/2012 Sb. dospěl k závěru, že žalobce přes poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. neprokázal vznik dluhu a jeho právní zástupce nečinil žádný úkon, který by směřoval vůči žalobci k zaplacení nákladů obhajoby. Žalobce tedy neprokázal, že byl učiněn dispoziční úkon jeho právního zástupce vůči němu, jímž by dal najevo, že mu vznikl dluh a v jaké výši. Proto nemohlo dojít ke vzniku škody ve smyslu § 2952 o. z. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal v řízení úspěšné žalované právo na jejich náhradu podle § 151 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s vyhláškou č. 254/2015 Sb.
5. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání. Namítl v něm nesprávné právní posouzení věci podle § 205 odst. 1 písm. g) o.s.ř. Zdůraznil, že v řízení nebylo sporu o tom, že byl svým právním zástupcem obhajován v trestním řízení na základě příkazní smlouvy podle § 2430 o. z. a že se s ním dohodl, že tyto náklady budou zaplacený z prostředků žalované. Podle žalobce tak byla odměna sjednána, a pokud si v ní účastníci dohodli způsob jejího zaplacení, muselo dojít ke vzniku dluhu. Výše škody je dána vyhláškou č. 177/1996 Sb. a kompletní přehled dílčích úkonů právní pomoci byl žalované specifikován v uplatnění nároku na náhradu škody. Žalobce navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě vyhová a přizná mu právo na náhradu nákladů řízení.
6. Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného.
7. K odvolacímu jednání se žalovaná nedostavila a odvolací soud jednal v její nepřítomnosti podle § 101 odst. 3 za použití § 211 o.s.ř.

8. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Podle § 2952 o. z. hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.
10. Z dikce výše uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že škoda může spočívat též v dluhu. Jinými slovy řečeno, škodou je i vznik dluhu, aniž by jej poškozený svému věřiteli splnil. Předpokladem však je, že vznik dluhu na straně poškozeného bude prokázán.
11. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že žalobce v řízení neprokázal vznik dluhu, a to i přes řádné poučení, které se mu soudem prvního stupně dostalo při jednání dne 14. 7. 2022. Žalobce k prokázání vzniku dluhu označil jako stěžejní důkaz dohodu uzavřenou se svým právním zástupcem dne 3. 10. 2018. Za situace, kdy náklady právního zastoupení, které žalobci vznikly v souvislosti s nezákonným trestným stíháním, nebyly žalobci dosud jeho právním zástupcem, jenž ho zastupoval v souvislosti s jeho nezákonným trestním stíháním, fakturovány či jiným způsobem vyúčtovány, což potvrdil jeho právní zástupce i v průběhu řízení, a ani z předložené dohody není zřejmé, že by žalobci byly náklady právního zastoupení ve výši 12 441 Kč, včetně DPH, fakturovány (*navíc se z ní ani nepodává o jaké konkrétní právní zastoupení žalobce se jednalo – není v ní ani zmínka o jeho předmětném nezákonném trestním stíhání, ani v jaké výši by měl žalobce a za jaké konkrétní úkony svému právnímu zástupci zaplatit – nestačí přitom, že uvedení výše nákladů právního zastoupení a jejich specifikace bylo učiněno v rámci uplatnění nároku žalobce u žalované podle § 14 odst. 1 OdpŠk*), je správný závěr soudu prvního stupně o neprokázání vzniku dluhu jako základního předpokladu vzniku škody podle § 2952 o. z., a tím splnění dalšího z předpokladů odpovědnosti žalované podle OdpŠk. S přihlédnutím k tomu, že žalobce ani v průběhu odvolacího řízení nepředložil žádný relevantní důkaz prokazující vznik dluhu vůči jeho právnímu zástupci, byl rozsudek soudu prvního stupně odvolacím soudem potvrzen jako věcně správný podle § 219 o. s. ř.
12. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal v řízení úspěšné žalované právo na jejich náhradu podle § 151 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s vyhláškou č. 254/2015 s tím, že tato sestává z paušální náhrady ve výši 300 Kč za vyjádření žalované k odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 30. listopadu 2022

JUDr. Ladislava Mentbergerová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.